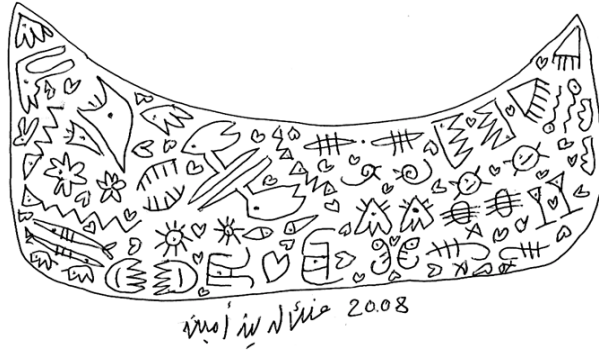




سەرۆەر کەریم

مەن و ئەو

زۆر گرانە شیعەر بتوانی پیناسەیی ئەو بکات!
 تا رەنگی بەفر نەناسین و،
 ئاشنا نەبین بەگریانی هەور و،
 لە مانای ئاویزان بوونی مانگ و دەریا نەگەین .
 ئەستەمە و پێنەیی رووخساری بکێشین..
 ئەویک، لەگەڵ وەرزی باران نایەت و،
 ناچیتە دیدەنی باخچەکان و،
 حەز بەبیینی ئاونگی بەیان ناکات.
 بەبیینی پەلکەزێزینە توورە دەبیت و،
 گوئی بۆ گۆرانیهکانی ژیان ناگریت.
 ئەو تەنها خۆی نەینی مانای بوونە و،
 ئەو تەنها خۆی بەفرە و،
 کەس وادەیی بارینی نازانی؟
 ئەمیستا مەن هەموو وەرزیکی زستان..



چاوه‌پروانی ناوسبوونی هه‌ور ده‌که‌م،
 تا بۆ ته‌نیا جارێک به‌فر به‌بارینۆ و،
 هه‌موو زه‌مین بکاته ره‌نگی خۆی و،
 من و مانگ و ده‌ریا له‌ خۆیا بتوینیته‌وه و،
 یه‌که‌مین چیرۆکی عه‌شقی به‌فر،
 بجیته ناو فه‌ره‌نگی ژیا و،
 که‌ناریه‌کان له‌ خه‌وی قولی ناو می‌دی به‌ئاگا بێن و،
 به‌ده‌نگیان باخچه‌کان پر بکه‌ن له‌ ئاواز...
 ئای چاوه‌پروانی واده‌ی به‌فر!
 که‌ی ده‌باریته ناو روحمه‌وه و؟
 ئه‌م ته‌مه‌نه پر له‌ نامۆییه‌م،
 به‌ره‌نگی خۆت سپی ده‌که‌یته‌وه و...
 ده‌مه‌به‌یته‌وه ماله‌کانی خۆشنودی و،
 سه‌مایه‌ک به‌روحم ده‌که‌یت.
 سلیمانی
 ۱۹/۹/۲۰۰۸